

Posudek na diplomovou práci

MOŽNOSTI PODPORY DÍTĚTE S PROBLÉMY V CHOVÁNÍ POMOCÍ PRÁCE S RODINOU,

kterou předkládá Kateřina Papoušková

Dítě s problémy v chování představuje nepochybně výzvu pro všechny dospělé, kteří se v jeho edukačním a sociálním světě vyskytují. Rodiče mezi dospělými zauímají zvláště významné postavení, ale je skutečností, že i rodinné soužití v současné společnosti vykazuje značnou diverzitu, existuje celá řada možných odlišných forem partnerského i rodičovského fungování. Praxe ukazuje, že rodiče samotní potřebují odbornou podporu a pomoc pro výchovu dětí. A tak poznávání podmínek a možností rozvoje dětí a dospívajících představuje stále aktuální otázky pro psychologický výzkum i praktické aplikace.

Diplomová práce je tematicky jasně ohraničená, je členěná na část teoretickou a empirickou, v obou částech je formálně i obsahově vcelku dobře strukturovaná. Teoretická část jako celek tvoří přiměřený poznatkový základ pro výzkumné šetření. Vhodná jsou shrnutí na konci každé subkapitoly, ve kterých autorka jasně deklaruje svůj přístup.

V teoretické části autorka ve třech kapitolách uvádí vybrané poznatky o dětech s problémovým chováním, jejich rodinách a vztazích v nich a představuje různé formy intervence na podporu těchto rodin. Diplomandka zpracovala adekvátně rozsáhlý soubor odborných pramenů, získala celou řadu informací z výsledků různých zejména zahraničních výzkumných projektů. Domnívám se však, že některé z nich jsou uvedeny poněkud neuspořádaně. Je zřejmé, že autorka má řadu poznatků a ačkoli jejich řazení a provázání nepůsobí uceleně, je zjevné, že problémové chování dětí je multifaktoriálně podmíněný jev.

Cílem empirického šetření v daném diplomovém projektu je „*zmapovat současnou reálnou situaci systému intervence v rodinách dětí s problémy v chování v ČR...*“. Jsou vymezeny výzkumné otázky, které jsou poněkud méně srozumitelné (každá z výzkumných otázek by měla mít smysl sama o sobě a nejen v kontextu jiných otázek – s. 61). Škoda, že v metodologické části práce chybí podrobnější popis výzkumného designu (považuji za adekvátní, že byl zvolen design kvalitativní) a způsobu zpracování dat (s. 65). Rozhovor a jeho scénář je popsán podrobně, soubor deseti respondentů snad dostatečně. Výsledky šetření jsou přehledně prezentovány - sledované oblasti byly zpracovány analýzou dat, jsou souhrnně popsány a vhodně ilustrovány výpověďmi respondentů. Diskuze je spíše shrnutím výsledků výzkumu, autorka jistě mohla podrobněji diskutovat různá výzkumná data ve vztahu ke svému šetření. Předpokládám, že některé srovnání uvede v prezentaci diplomového projektu při jeho obhajobě. Celou práci uzavírá střizlivý závěr. Zajímalo by mě, které poznatky ze svého šetření považuje autorka za nové, inspirativní, důležité a jak mohou být využity v praxi psychologické podpory rodin s dítětem s problémovým chováním?

Z formálního hlediska práci provází drobné nedostatky – autorka se nevyhnula chybám v textu (např. s. 35 dole; s. 36 ve třetím odstavci) nebo v seznamu literatury (např. s. 82, 88, 89).

Závěr:

Kateřina Papoušková předložila práci, která **splňuje požadavky na diplomové práce kladené**. Doporučuji proto, aby se práce stala předmětem obhajoby na katedře psychologie FF UK v Praze. Zároveň komisi navrhuji diplomovou práci hodnotit známkou *velmi dobře*.